

पौराणिकःपुराणं पण्यं जीविकास्येति व्युत्पत्तिनिराकरोति पुराणेकतश्चमइति अत्र ब्राह्मण्यां क्षत्रियात्सूतइति स्मृत्युक्तो विलोमजो जातिसूतः संजयाधिरथादिरन्यः यस्य जीविकासारथ्यं वा पुराणराज्ञां शौर्योदार्यादिवर्णनेन स्वामिप्रोत्साहनं च अतएवास्य पौराणिकइति संज्ञा उपश्रवास्तु सौतिरेव जातिसूतः तथा त्वेतापि सूतशब्दप्रयोगोपपत्तेः सौतिरित्यप्यर्थस्य तद्वितस्यानर्थक्यं स्यात् कितर्हि अग्नि कुंडसमुद्भूतसूतनिर्मलमानसेति रोमहर्षणं प्रति शौनकावचनस्य पुराणांतरे दर्शनादग्निजो रोमहर्षणः सूतस्तस्य च ब्राह्मणसंकल्पात् ब्रह्मासनाहृतं धृष्टयुग्नस्य क्षत्रियत्ववत् ब्रह्मासनं च वैशंपायनशांतव्रतमार्कंडेया दितुल्यस्तत्सजातीयएवाहंति नहीनः नहिमहांतः शौनकादयो हीनात्परं हस्यं जगृहुरिति वक्तुं युक्तं नहीनतः परमभ्याददीत्यत्रैव तन्निषेधात् नीचादप्युत्तमाविद्यापासेति त्वापद्विषयमेतत् अतएव तद्वधा

पौराणिकः पुराणेकतश्चमः सकृतांजलिस्तानुवाच ॥ किं भवंतः श्रोतुमिच्छंति किमहं ब्रवाणीति ॥ २ ॥ तमृषय ऊचुः परमं लौमहर्षणे वक्ष्यामस्त्वांनः प्रतिवक्ष्यसि वचः शुश्रूषतां कथायोगं नः कथायोगे ॥ ३ ॥ तत्र भगवान्कुलपतिस्तु शौनकोऽग्निशरणमध्यास्ते ॥ ४ ॥ योऽसौ दिव्याः कथावेददेवतासुरसंश्रिताः ॥ मनुष्योरगंधर्वकथावेदच सर्वशः ॥ ५ ॥ सचाप्यस्मिन्मखे सौते विद्वान्कुलपतिर्द्विजः ॥ दक्षो धृतव्रतो धीमान् शास्त्रे चारण्यके गुरुः ॥ ६ ॥ सत्यवादी शमपरस्तपस्वी नियतव्रतः ॥ सर्वेषामेव नो मान्यः स तावत्प्रतिपाल्यतां ॥ ७ ॥ तस्मिन् अध्यासति गुरावासनं परमार्चितं ॥ ततो वक्ष्यसि यत्त्वांसं प्रक्ष्यति द्विजसत्तमः ॥ ८ ॥ सौतिरुवाच एवमस्तु गुरौ तस्मिन्नुपविष्टे महात्मनि ॥ तेन पृष्टः कथाः पुण्या वक्ष्यामि विविधाश्रयाः ॥ ९ ॥ सोऽथ विप्रर्षभः सर्वं कृत्वा कार्यं यथाविधि ॥ देवान्वाग्भिः पितॄन्द्भिस्तर्पयित्वा जगाम ह ॥ १० ॥ यत्र ब्रह्मर्षयः सिद्धाः सुखासीना धृतव्रताः ॥ यज्ञायतनमाश्रित्य सूतपुत्रपुरःसराः ॥ ११ ॥ ऋत्विक् च यः सदस्येषु स वै गृहपतिस्तदा ॥ उपविष्टेषूपविष्टः शौनकोऽथाब्रवीदिदं ॥ १२ ॥ इ० श्रीम० आदिपर्वणि पौलोमपर्वणिकथाप्रवेशो नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

त्वलरामेण ब्रह्महत्याव्रतं चीर्णमिति स्मर्यते तत्र सूतशब्दस्तु कथाप्रवक्तृत्वसामान्यात् तस्माद्ब्राह्मण एव पुराणप्रवक्तृत्वेन वरणीयः श्रोतुं कर्मैर्नहीनः पौराणिकपदं न जातिसूतपरमपितुपुराणाध्येतृब्राह्मणपरमिति ॥ २ ॥ परममिति हे लौमहर्षणे त्वां परमं वचो वक्ष्यामः परमं ब्रह्म वक्ष्यामः त्वत्प्रयोजकत्वेन वाचयिष्यामः शौनके समागते इति शेषः कथायोगं कथासमुदायं शुश्रूषतां नः त्वं प्रति वक्ष्यसीति ज्ञात्वेति शेषः नः अस्माकं कथायोगे कथाप्रसंगे इति व्यवहितान्वयेन योज्यं ॥ ३ ॥ अग्निशरणं अग्निगृहं ॥ ४ ॥ वेदतात्पर्यं बोधुमिति शेषः ॥ ५ ॥ शास्त्रे विधिनिषेधप्रधाने कर्मकांडे आरण्यके उपनिषदि ज्ञानकांडे ॥ ६ ॥ प्रतिपाल्यतां प्रतीक्ष्यतां ॥ ७ ॥ ततः तत् प्रथमार्थे तसिः ॥ ८ ॥ १ ॥ वाग्भिः ब्रह्मयज्ञीयाभिः यदृचोर्धीते पय आहुतिजिरेव तदेव तास्तर्पयतीत्यादिवचनात् आजगामेति च्छेदः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ इति आदिपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥